ECLI:LV:AT:2022:0629.11290035418.8.L
Lieta Nr. 11290035418, SKK-466/2022
Krimināllietu departaments

Latvijas Republikas Senāts
LĒMUMS
Rīgā 2022.gada 29.jūnijā

Tiesa šādā sastāvā: senatori Inese Laura Zemīte, Artūrs Freibergs, Aivars Umiņskis,

iepazinusies ar apsūdzētā /pers. A/ kasācijas sūdzību par Latgales apgabaltiesas 2022.gada 21.aprīļa lēmumu, atzīst, ka ir pamats atteikt ierosināt kasācijas tiesvedību.

Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 573.[1] panta pirmo daļu tiesa atsakās ierosināt kasācijas tiesvedību, ja kasācijas sūdzība vai protests neatbilst šā likuma 569., 571., 572.pantā un 573.panta pirmajā daļā minētajām prasībām.

Kriminālprocesa likuma 569.panta pirmā daļa noteic, ka pārsūdzēšana kasācijas kārtībā ir rakstveida kasācijas protesta vai sūdzības iesniegšana Augstākajā tiesā par tāda apelācijas instances tiesas nolēmuma tiesiskumu, kurš vēl nav stājies spēkā, nolūkā panākt tā atcelšanu pilnībā vai kādā tā daļā vai arī tā grozīšanu juridisku iemeslu dēļ. Atbilstoši minētā panta trešajai daļai kasācijas instances tiesa pierādījumus lietā no jauna neizvērtē.

Senāts konstatē, ka apsūdzētais /pers. A/ kasācijas sūdzībā atkārtojis viņa aizstāvja Guntara Sīmaņa apelācijas sūdzības argumentus par to, ka tiesa nav izvērtējusi ziņas par faktiem auto tehniskās ekspertīzes atzinumā par ceļu satiksmes negadījumā iesaistītās personas – cietušās /pers. B/ – darbībām, kā arī viņas līdzatbildību sekām, kādas iestājušās ceļu satiksmes negadījuma rezultātā. Apsūdzētā ieskatā ziņas par faktiem, ka /pers. B/ nav bijusi piesprādzējusies ar drošības jostu un, veicot manevru, bijusi neuzmanīga uz ceļa, raksturo noziedzīgo nodarījumu izskatāmajā lietā un ir pamats /pers. A/ soda noteikšanai atbilstoši viņa atbildības pakāpei. Šos kasācijas sūdzības argumentus apelācijas instances tiesa ir izvērtējusi un motivēti noraidījusi.

Apelācijas instances tiesa, atstājot negrozītu pirmās instances tiesas spriedumu, argumentēti atzinusi par pamatotu pirmās instances tiesas secinājumu, ka apsūdzētā /pers. A/ vainīgums Krimināllikuma 260.panta otrajā daļā paredzētajā noziedzīgajā nodarījumā ir pierādīts ārpus saprātīgām šaubām, un konstatējusi apsūdzētā /pers. A/ darbībās visas nepieciešamās un obligātās inkriminētā noziedzīgā nodarījuma sastāva pazīmes. Tiesas atzinums pamatots ar lietā iegūtajiem pierādījumiem, tajā skaitā ar cietušās /pers. B/, liecinieku /pers. C/ un /pers. D/ liecībām un ziņām par faktiem auto tehniskās ekspertīzes atzinumā Nr. 21-377. Apelācijas instances tiesa noraidījusi aizstāvja G. Sīmaņa apelācijas sūdzības argumentus un norādījusi, ka atbilstoši ziņām par faktiem auto tehniskās ekspertīzes atzinumā nav konstatējama /pers. B/ atbildība ceļu satiksmes negadījumā, viņai veicot kreiso pagriezienu ar automašīnu atbilstoši Ceļu satiksmes noteikumiem. Savukārt apstāklis, ka /pers. B/ nav bijusi piesprādzējusies ar drošības jostu, neizslēdz apsūdzētā /pers. A/ atbildību par izdarīto noziedzīgo nodarījumu.

Apelācijas instances tiesa atzinusi, ka apsūdzētajam /pers. A/ sods noteikts, ievērojot Krimināllikuma 35. un 46.panta prasības, un norādījusi, ka pirmās instances tiesa ir vērtējusi cietušās /pers. B/ rīcību, vadot automašīnu nepiesprādzējoties ar drošības jostu. Apelācijas instances tiesa nav konstatējusi apstākļus, kurus pirmās instances tiesa nebūtu ņēmusi vērā soda noteikšanā un kas būtu par pamatu pirmās instances tiesas noteiktā soda samazināšanai. Pirmās instances tiesa atbilstoši likuma prasībām apsūdzētajam noteikusi arī galīgo sodu saskaņā ar Krimināllikuma 50.panta pirmo un trešo daļu, kā arī ievērojusi Krimināllikuma 55.panta nosacījumus, apsūdzēto notiesājot nosacīti.

Senāts atzīst, ka apsūdzētā /pers. A/ kasācijas sūdzībā izteiktie argumenti ir saistīti ar pierādījumu vērtēšanu, faktiski pauž apsūdzētā neapmierinātību par tiem secinājumiem, kādus izdarījusi apelācijas instances tiesa, izvērtējot lietā iegūtos pierādījumus un likumā noteiktos sodu ietekmējošos apstākļus, un vērsti uz to, lai panāktu apelācijas instances tiesas nolēmuma atcelšanu nevis juridisku, bet faktisku iemeslu dēļ, kas ir pretrunā ar Kriminālprocesa likuma 569.pantu.

Tādējādi konstatējams Kriminālprocesa likuma 573.[1] panta pirmajā daļā noteiktais pamats atteikumam ierosināt kasācijas tiesvedību.

Pamatojoties uz Kriminālprocesa likuma 573.panta trešo un piekto daļu un 573.[1] panta pirmo daļu, tiesa

nolēma:

atteikt ierosināt kasācijas tiesvedību.
Lēmums nav pārsūdzams.

I.L. Zemīte A. Freibergs A. Umiņskis